

Τα Ονομαστήρια του Πατριάρχη Ιεροσολύμων Θεοφίλου

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Εορτάσθησαν εχθές, Σάββατο, 21 Μαρτίου 2026, κατά το παλαιό εορτολόγιο και με μετάθεση μιας ημέρας, τα Ονομαστήρια του Μακαριωτάτου Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου.

Οι Ακολουθίες τελέσθησαν κατά την τάξη της Σιωνίτιδος Εκκλησίας με επίκεντρο των εορτασμών τον Ιερό Μοναστηριακό Ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένη, καθώς λόγω του συνεχιζόμενου πολέμου ο Πανίερο Ναός της Αναστάσεως είναι κλειστός.

Μετά την πανηγυρική Θεία Λειτουργία, στην Αίθουσα του Θρόνου του Πατριαρχείου, τον Μακαριώτατο προσφώνησε ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος.

Μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος ανέφερε: “*Ἀμείωτον ὑπῆρξε τό ἐνδιαφέρον τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος διά τήν ὑποδοχήν τῶν πρό τοῦ ὡς μή ὤφελε μαινομένου νῦν καταστροφικοῦ πολέμου συρρευσάντων πολλῶν προσκυνητῶν ἐκ τῶν Ὀρθοδόξων χωρῶν Ἑλλάδος, Ρωσίας, Ρουμανίας, Οὐκρανίας, Μολδαβίας καί ἄλλων καί τήν ἀφιέρωσιν χρόνου ὑπ’ Αὐτῆς διά τήν πνευματικήν καθοδήγησιν αὐτῶν εἰς τήν κατανόησιν τῆς ὠφελείας τῆς προσκυνηματικῆς θεωρίας καί τῆς ἐνισχύσεως τῆς πίστεως αὐτῶν ἐκ τῆς προσκυνήσεως τοῦ Παναγίου Τάφου, τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ καί τῶν λοιπῶν Παναγίων Προσκυνημάτων καί τήν προφύλαξιν ἐκ τῶν προωθουμένων τήν σήμερον θεωριῶν ἀπαλείψεως τῆς ἐθνικῆς, θρησκευτικῆς, ἔτι καί βιολογικῆς ταυτότητος τῶν ἀνθρώπων. Τοιαύτην ὑποδοχήν εὕρισκον καί τά τέκνα τοῦ ποιμνίου τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου. Ὅσάκις ἐζήτουν, ἡ θύρα τοῦ Πατριαρχείου ἦτο ἀνοικτή δι’ αὐτούς, εἶχον τήν ἀναφοράν των εἰς τό Πατριαρχεῖον δι’ ἠθικήν καί ὑλικήν συμπαράστασιν καί δῆ εἰς μίαν τοιαύτην περίοδον τοῦ μαινομένου καταστροφικοῦ πολέμου”.*

Από τη μεριά του ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδας στα Ιεροσόλυμα, ο οποίος παραβρέθηκε στη εορτή, προσφωνώντας τον Μακαριώτατο σημείωσε: “*Επί δυόμιση ἔτη, ἡ περιοχὴ μας συνταράσσεται ἀπὸ διαδοχικὲς κλιμακώσεις τῆς ἀτέρμονος πολεμικῆς συγκρούσεως, οἱ οποίες ὄχι μόνο ἔχουν ἐξάψει τὴν βία καὶ τὸν ἀνθρώπινο πόνο, ἰδίως στους ταραγμένους Ἁγίους Τόπους, ἀλλὰ ἀπειλοῦν πλεόν τα θεμέλια τῆς διεθνούς ἐννομῆς τάξης καὶ τὴν συνύπαρξη στηριγμένη σε ἀρχές καὶ κανόνες δικαίου. Στὸ επικίνδυνο αὐτὸ περιβάλλον, ἡ στάση καὶ ἡ φωνὴ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος καὶ τὸ ἔργο τοῦ Πατριαρχείου ἀποτελοῦν ὁδηγὸ πρὸς τὴν λογικὴ, τὴν συμπόνοια, τὴν καταλλαγὴ καὶ τὴν εἰρήνη. Σας εὐχαριστοῦμε γιὰ τὸ παράδειγμα θάρρους, σθένους, ἐγκαρτέρησης καὶ νηφαλιότητος. Εἶμαστε υπερῆφανοι νὰ ἐνώνουμε τὴν φωνὴ μας με τὴν δική Σας καὶ νὰ στεκόμαστε στὸ πλευρὸ τοῦ Πατριαρχείου, τῆς Ἀδελφότητος καὶ των ἐδῶ χριστιανικῶν κοινοτήτων. Καὶ παρὰ τὶς δύσκολες αὐτὲς ὥρες καὶ τοὺς περιορισμούς, στὸ πλευρὸ σας θὰ εορτάσουμε σύντομα τὸ ἅγιο Πάσχα”.*

Διαβάστε αναλυτικά το ανακοινωθέν του εξέδωσε η Αρχιεπισκοπή του Πατριαρχείου για την εορτή:

Τὸ Σάββατον, 8ην/21ην Μαρτίου 2026, ἐωρτάσθη μὲ μετάθεσιν μιᾶς ἡμέρας προηγουμένως ἢ Ὀνομαστικὴ εορτὴ τοῦ Μακαριωτάτου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων τὴν 9ην/22αν Μαρτίου, τῶν μαρτυρησάντων εἰς τὴν λίμνην Σεβαστείας τοῦ Πόντου ἐπὶ τοῦ διώκτου αὐτοκράτορος Λικινίου τό 320.

Ἡ μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων τούτων, ἰδίᾳ τοῦ Ἁγίου μάρτυρος Θεοφίλου, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ὁποίου σεμνύνεται ὁ Προκαθήμενος τῆς Σιωνίτιδος ἡμῶν Ἁγίας Ἐκκλησίας ἐωρτάσθη συμφώνως πρὸς τὴν τυπικὴν διάταξιν, οὐχὶ εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως, παραμένοντα εἰσέτι κλειστόν, λόγῳ τοῦ συνεχιζομένου πολέμου, ἀλλὰ εἰς τὸν Πατριαρχικὸν καὶ μοναστηριακὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Ἐωρτάσθη δι' Ἑσπερινοῦ ἀφ' ἑσπέρας, χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου καὶ προσευχομένων τῶν Ἀγιοταφίτων Ἀρχιερέων καὶ λοιπῶν Ἀγιοταφίτων Πατέρων. Εἰς τό τέλος τῆς τοῦ Ἑσπερινοῦ προσετέθη καὶ ἀνεγνώσθη ἡ Δ' Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν ὑπὸ τοῦ Γέροντος Ἀρχιεπισκοπῆς Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνου κ. Ἀριστάρχου.

Ὡσαύτως ἐωρτάσθη διὰ θ. Λειτουργίας τὴν πρωΐαν εἰς τὸν αὐτὸν Ἱερὸν Ναὸν, λειτουργοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου καὶ συλλειτουργούντων τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ καὶ Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τοῦ Γέροντος Ἀρχιεπισκοπῆς Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνου κ. Ἀριστάρχου καὶ τῶν ἐφημερίων τοῦ Ναοῦ, τοῦ Τυπικάρη Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀλεξίου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Συμεῶν καὶ τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ Πατριαρχείου τῆς Ρουμανίας Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰωάννου καὶ ἐκπροσώπων τοῦ Πατριαρχείου τῆς Ρωσίας, τοῦ Ἀρχidiaκόνου π. Μάρκου καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Προδρόμου, τῇ τιμητικῇ παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Δημητρίου Ἀγγελουσοπούλου καὶ τῆς Προξένου κ. Ἄννης Μάντικα καὶ ὀλίγων πιστῶν, τῶν δυνηθέντων νὰ ὑπερβοῦν τὰς ἀντιξόους περιστάσεις τοῦ πολέμου καὶ νὰ προσέλθουν.

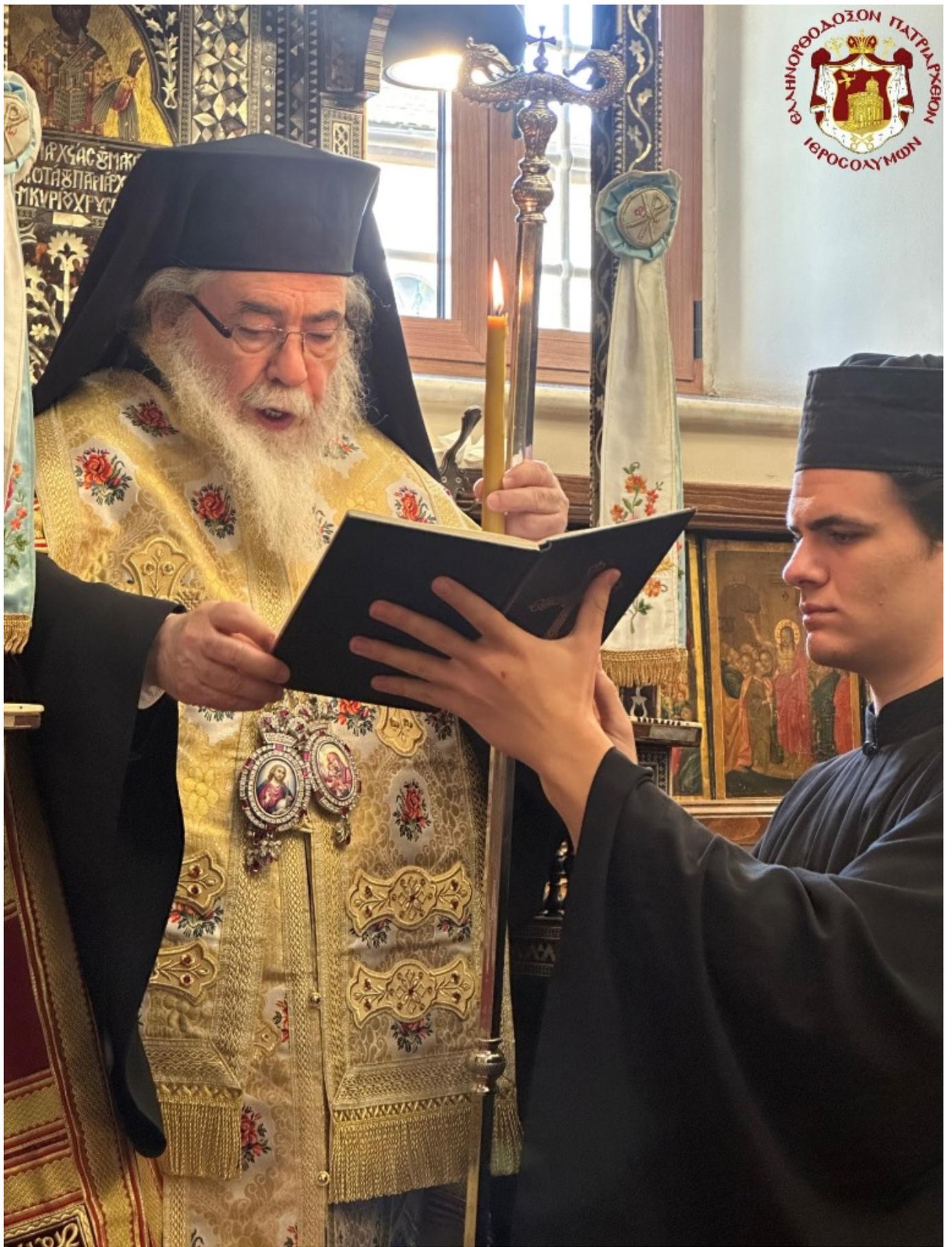
Μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε Δοξολογία ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ εορτῇ τοῦ Μακαριωτάτου.

Ἄμα τῇ ἀπολύσει ἔλαβε χώραν ἡ ἄνοδος εἰς τὰ Πατριαρχεῖα καὶ αἱ συγχαρητήριοι προσφωνήσεις πρὸς τὸν Μακαριώτατον, α. τοῦ Γέροντος Ἀρχιεπισκοπῆς Σεβασμιωτάτου ὡς

ἔπεται:

«Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Σήμερον, 9ην Μαρτίου, ἡ Ἐκκλησία ἐορτάζει τήν μνήμην τῶν ἁγίων ἐνδόξων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ὁμολογησάντων τόν Χριστόν καί μαρτυρησάντων εἰς τήν λίμνην Σεβαστείας τοῦ Πόντου ἐπί τοῦ διώκτου Ρωμαίου αὐτοκράτορος Λικινίου τό ἔτος 320. Ἐκ τῆς εὐψυχίας καί τῆς καρτερίας τῶν μαρτύρων τούτων, ἐκτεθέντων καθ' ὅλην τήν νύκτα εἰς τόν παγετῶνα τῆς λίμνης καί μή λυγισάντων, ἐμψυχώνεται ἡ ἐκκλησία ὅλη διά τήν συνέχισιν τοῦ ἀγῶνος τῆς νηστείας καί τήν συμμετοχήν εἰς τό Πάθος τοῦ Χριστοῦ καί τήν ἔνδοξον Αὐτοῦ Ἀνάστασιν.

Ὁφειλετικῶς τιμᾶ τοὺς μάρτυρας τούτους ἡ Ἐκκλησία ὅλη, πανηγυρικώτερον δέ ἡ

τῶν Ἱεροσολύμων, καθότι ἐπί τῷ ὀνόματι ἑνός τούτων, τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοφίλου, σεμνύνεται ὁ Προκάθημενος αὐτῆς, ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης.

Διά τόν λόγον τοῦτον ἐτελέσθη πανηγυρική Θεία Λειτουργία μετά Δοξολογίας εἰς τόν Πατριαρχικόν καί Μοναστηριακόν Ναόν τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης ὑπό τῆς Ἁγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος τῆ ἐπιτραπέισι ἐκ τοῦ μαινομένου πολέμου συμμετοχῆ τῶν Πατέρων αὐτῆς καί τῶν μελῶν τοῦ ποιμνίου αὐτῆς ἐκ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου εἰς Ἰσραήλ, Ἰορδανίαν καί Παλαιστινιακὴν Ἀρχήν.

Προσευχηθέντες ὑπὲρ ὑγιείας καί εὐσταθείας τῆς Ὑμετέρας σεπτῆς Μακαριότητος εἰς «τό σκῆνωμα τῆς δόξης Κυρίου», ὡς χαρακτηρίζει ὁ ὕμνωδός τόν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, συναζόμεθα νῦν εἰς τό ἱερόν τοῦτο «ὀσπίτιον», ὡς χαρακτηρίζει τήν ἱστορικὴν ταύτην αἴθουσαν τοῦ Πατριαρχείου ὁ πολὺς ἐν Πατριαρχαῖς Ἱεροσολύμων Δοσίθεος, ἵνα ἀπονεύμωμεν τῆ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι τόν συγχαρητήριον ἔπαινον, δι' ὅσα Αὕτη εὐεργετικά καί ὠφέλιμα ὑπὲρ τοῦ Πατριαρχείου καί τῆς Ἀδελφότητος ἔπραξε καί συνεχίζει νά πράττη.

Μνημονευθήτω ἐν πρώτοις ἡ συνέχισις τῶν συντηρητικῶν, στερεωτικῶν καί εὐπρεπιστικῶν ἔργων εἰς τόν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, ἐν οἷς νῦν καί ἡ συντήρησις τῆς ἱστορικῆς πύλης αὐτοῦ, ἐν συνεχείᾳ τοῦ συντελεσθέντος πρό τινων ἐτῶν ἱστορικοῦ ἔργου τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ ἱεροῦ Κουβουκλίου. Τά ἔργα ταῦτα ἀκολουθεῖ ἡ ἤδη ἀρξαμένη ἀνακαινίσις τοῦ Θεοδέγμονος Σπηλαίου τῆς Βηθλεέμ ὑπὸ εἰδημόνων τεχνικῶν καί συμφώνως πρός τό Προσκυνηματικόν Καθεστῶς. Ὡσαύτως ἀκολουθεῖ ἡ συνέχισις τῶν στερεωτικῶν ἐργασιῶν τοῦ Καθεδρικοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καί ἡ ἀρξαμένη νῦν κατασκευὴ σιδηροῦ θολωτοῦ στεγάσματος διὰ τήν στέγασιν τοῦ προσκειμένου τῷ ναῷ τούτῳ παρεκκλησίου τῶν Μυροφόρων, ἀποστεγασθέντος ὑπὸ σεισμοῦ πρό πολλῶν ἐτῶν. Εἰς τά ἀνακαινιστικά ταῦτα ἔργα προσετέθη καί ἡ ἀνακαινίσις τοῦ κτιρίου τοῦ παλαιοῦ Παρθεναγωγείου τοῦ Πατριαρχείου, λειτουργήσαντος ὡς Δημοτικοῦ Σχολείου τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας τῶν Ἱεροσολύμων ἄχρι τοῦ ἔτους 1967, νῦν δέ χρησιμοποιουμένου ὡς Νηπιαγωγείου διὰ τούς παῖδας τῆς Ἱερουσαλήμ ὡς καί ἡ ἀνακαινίσις τῆς μεγάλης αἰθούσης τῆς πάλαι ποτέ Ἱερατικῆς Σχολῆς τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, λειτουργούσης νῦν τῆ οἰκονομικῆ καλύψει τοῦ Πατριαρχείου ὡς Γυμνασίου καί Λυκείου διὰ τούς νέους τῶν Ἱεροσολύμων ἀνεξαρτήτως θρησκευματος. Ἐνδειξις καί τοῦτο τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος διὰ τήν καλλιέργειαν τῆς παιδείας. Οὐχ ἦττον ἐσυνεχίσθη ἡ συντήρησις, καταλογογράφησις καί ταξινομήσις τῶν τεκμηρίων τοῦ Ἀρχείου τοῦ Πατριαρχείου καί τῶν τιμαλφῶν αὐτοῦ εἰς τό προσφάτως ἐγκαινισθέν Μουσεῖον ὑπὸ τοῦ εἰδημόνου Κυπρίου συντηρητοῦ κ. Σταύρου Ἀνδρέου.

Ἀμείωτον ὑπῆρξε τό ἐνδιαφέρον τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος διὰ τήν ὑποδοχὴν

τῶν πρό τοῦ ὡς μή ὤφελε μαινομένου νῦν καταστροφικοῦ πολέμου συρρευσάντων πολλῶν προσκυνητῶν ἐκ τῶν Ὁρθοδόξων χωρῶν Ἑλλάδος, Ρωσίας, Ρουμανίας, Οὐκρανίας, Μολδαβίας καί ἄλλων καί τήν ἀφιέρωσιν χρόνου ὑπ' Αὐτῆς διὰ τήν πνευματικήν καθοδήγησιν αὐτῶν εἰς τήν κατανόησιν τῆς ὠφελείας τῆς προσκυνηματικῆς θεωρίας καί τῆς ἐνισχύσεως τῆς πίστεως αὐτῶν ἐκ τῆς προσκυνήσεως τοῦ Παναγίου Τάφου, τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ καί τῶν λοιπῶν Παναγιῶν Προσκυνημάτων καί τήν προφύλαξιν ἐκ τῶν προωθουμένων τήν σήμερον θεωριῶν ἀπαλείψεως τῆς ἐθνικῆς, θρησκευτικῆς, ἔτι καί βιολογικῆς ταυτότητος τῶν ἀνθρώπων. Τοιαύτην ὑποδοχὴν εὕρισκον καί τά τέκνα τοῦ ποιμνίου τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου. Ὅσάκις ἐζήτησαν, ἡ θύρα τοῦ Πατριαρχείου ἦτο ἀνοικτὴ δι' αὐτούς, εἶχον τήν ἀναφορὰν των εἰς τό Πατριαρχεῖον δι' ἠθικὴν καί ὑλικὴν συμπαράστασιν καί δὴ εἰς μίαν τοιαύτην περίοδον τοῦ μαινομένου καταστροφικοῦ πολέμου.

Τήν χριστιανικὴν ταυτότητα τῶν γηγενῶν χριστιανῶν ὄλων τῶν ὁμολογιῶν καί τά δικαιώματα αὐτῶν εἰς τήν γενέτειραν αὐτῶν Ἁγίαν Γῆν προεφύλαξεν ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης διὰ τῆς ἀνά δίμηνον καί ἀνά τὰς ἐορτάς συγκλήσεως τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Ἐκκλησιῶν καί τήν λήψιν ἀποφάσεων καί μέτρων τῆ συνηγορίᾳ καί συμπαράστασει διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων διαφόρων κρατῶν πρὸς προστασίαν ἐξ ἀκραίων φανατικῶν στοιχείων διαρπαζόντων διὰ τῆς βίας τὰς περιουσίας αὐτῶν. Εἰς τὰς συναντήσεις ταύτας τό Πατριαρχεῖον ἡμῶν τῆ Ὑμετέρα καθοδηγήσει ἔδωσε τό παρόν, διαδραματίζον ἡγετικόν καί καθοριστικόν ρόλον εἰς τὰς ἐκάστοτε ἐξελίξεις.

Μετά τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης κατέβαλε προσπάθειαν διατηρήσεως τῆς Εὐχαριστιακῆς Κοινωνίας καί μειώσεως τῆς δημιουργηθείσης ἐντάσεως ἐκ τῆς, ὡς μή ὤφελε, διακοπείσης πλήρους κοινωνίας μεταξύ ἐνίων ἐξ αὐτῶν. Ἐκτιμῶσαι τοῦτο αἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι ἀνταποκρίνονται φιλαδέλφως, ὁσάκις τό Πατριαρχεῖον ζητεῖ παρ' αὐτῶν τήν κάλυψιν τοῦ προβλήματος αὐτοῦ τῆς λειψανδρίας δι' ἀποσπάσεως ἱερέων αὐτῶν ὑπηρετούντων παρ' ἡμῖν ἐπί τι σύντομον ἢ μακρύτερον χρονικόν διάστημα. Μετά τῶν μή Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης διετήρησε σχέσεις συνεργασίας, ἀποστέλλουσα ἀντιπροσώπους εἰς τόν μεταξύ αὐτῶν καλλιεργούμενον Θεολογικόν Διάλογον προσεγγίσεως διὰ μίαν ἔστω καί σχετικὴν χριστιανικὴν μαρτυρίαν εἰς τόν κόσμον μέ προσανατολισμόν τήν ποθητὴν ἔνωσιν συμφώνως πρό τήν ἀρχαίαν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας. Ὑπὸ τήν αἰγίδα τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος συνῆλθον ἀνταποκρινόμενοι εἰς πρόσκλησιν τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰορδανίας αἱ πλεῖστοι τῶν Ὁρθοδόξων ἀλλά καί μή Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί ἀντιπροσώπων κρατῶν εἰς τήν συνάντησιν Aqaba Process. Ἀναμφισβητήτως ὁμως μία τῶν μεγαλυτέρων ἐπιτυχιῶν τῆς Ὑμετέρας

Πατριαρχίας τυγχάνει ἡ ἐπιτυχής ἐπίλυσις τοῦ προσφάτως ἀνακύψαντος Σιναϊτικοῦ προβλήματος, κατοχυρώσασα τό καθεστώς τῆς ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης καί τά νόμιμα δικαιώματα τοῦ Πατριαρχείου ἐπ’ αὐτῆς διά τῆς ἐκλογῆς νέου Ἀρχιεπισκόπου Σινᾶ καί τῆς Ἐνθρονίσεως Αὐτοῦ ὑφ’ Ὑμῶν εἰς τήν ἔδραν αὐτοῦ.

Τά ὡς ἄνω μνημονευόμενα, Μακαριώτατε, τυγχάνουν ὀλίγα μόνον ἐρανίσματα ἐκ τοῦ λειμῶνος τῆς πλουσίας Ποιμαντικῆς Ὑμῶν δραστηριότητος, οὐχί διά καύχησιν ἢ ὑπερηφάνειαν, ὅταν μάλιστα ὁ Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν λέγει, «ἐμοί δέ μή γένοιτο καυχᾶσθαι εἰμή ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου»(Γαλ. 6, 14), ἀλλά δι’ ἐνθάρρυνσιν καί ἐνίσχυσιν εἰς τόν ἀγῶνα ἡμῶν τῶν Ἁγιοταφитῶν, πρὸς εὐγενῆ ἄμιλλαν μεταξύ ἡμῶν καί ἐν ὑπακοῇ πρὸς Ὑμᾶς, ἵνα κατακτήσωμεν τό τέλειον, τοῦ Κυρίου ἐπιτάσσοντος, «ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι ὡς ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τέλειός ἐστί», (Ματθ. 5, 48).

Ὑψῶν τό ποτήριον, Μακαριώτατε, εὐχόμαι Ὑμῖν ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀδελφότητος καί τῆς Ἁγίας καί ἱερᾶς Συνόδου ἔτη ὅσα πλεῖστα, εἰρηνικά, εὐσταθῆ, καρποφόρα καί εὐλογημένα, πλήρη Θείας Χάριτος καί βοηθείας ἄνωθεν, διά νά συνεχίζητε καί ἐμπλουτίζητε τό ἤδη πλούσιον, πολύπτυχον, πολύτιμον καί Θεάρεστον Πατριαρχικόν Ὑμῶν ἔργον πρὸς ἔπαινον τοῦ εὐλογημένου ἡμῶν γένους καί δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν. Γένοιτο.

β. Ἐκολούθησεν ἡ προσφώνησις τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ

Ίεροσόλυμα κ. Δημητρίου Ἀγγελουσοπούλου ὡς ἔπεται:

«Μακαριώτατε,

Εορτάζοντας μαζί Σας σήμερα την σεπτή Ονομαστική Σας Εορτή, έχω την ιδιαίτερη τιμή και την ειλικρινή χαρά να Σας υποβάλω εκ μέρους της Ελληνικής Δημοκρατίας τις θερμότερες ευχές μας για υγεία, μακροημέρευση, ευτυχία και διαρκή επιτυχία στην υψηλή και επίμοχθη αποστολή την οποίαν έχετε επωμισθεί και επιτελείτε με αφοσίωση, εις την υπηρεσίαν του Παλαιφάτου Πατριαρχείου των Ιεροσολύμων και του ποιμνίου Σας. Με την ευκαιρία της σημερινής εορτής αναλογιζόμαστε τον ακάματο αγώνα Σας και τιμούμε το έργο Σας με αίσθημα βαθυτάτου σεβασμού.

Ομού με τις εγκάρδιες ευχές μας, έχω την τιμή να Σας εκφράσω την υψηλή εκτίμηση και την ειλικρινή ευγνωμοσύνη μας για την εξαιρετικά παραγωγική επικοινωνία και έμπρακτη συνεργασία οι οποίες έχουν αναπτυχθεί μεταξύ του Πατριαρχείου των Ιεροσολύμων και της Ελληνικής Δημοκρατίας. Για την Ελλάδα, η συνδρομή προς το Ιερό Καθίδρυμα και την Αγιοταφίτικη Αδελφότητα εις την θεματοφυλακή του Παναγίου Τάφου και των λοιπών ιερών προσκυνημάτων στους Αγίους Τόπους αποτελούν υπόθεση υψηλής προτεραιότητας για την παράδοση, τις αξίες, την ταυτότητα ολόκληρου του Ελληνισμού.

Ταχεία αλληλουχία επισκέψεων υψηλών Ελλήνων αξιωματούχων, τα τελευταία έτη, έχουν προωθήσει την συνεργασία αυτή, επιβεβαιώνοντας την προσήλωση της χώρας μας στη σθεναρή υποστήριξη της θέσεως και των αρχαίων δικαίων και προνομίων του Πατριαρχείου. Είμαστε ειλικρινώς ευγνώμονες για την πάντοτε θερμή και ιδιαιτέρως αβρόφρονα υποδοχή και φιλοξενία που επιδαψιλεύετε, καθώς και για την σοφή καθοδήγησή Σας, ενώπιον ιστορικών προκλήσεων που συμπαρατεταγμένοι αντιμετωπίσαμε και εξακολουθούμε να αντιμετωπίζουμε. Είμαστε δε βαθύτατα ικανοποιημένοι και ευγνώμονες για την ευκαιρία που μας προσφέρατε να συνεργασθούμε στο σπουδαίο ανακαινιστικό Σας έργο, όπως προσφάτως στον εξωραϊσμό και αποκατάσταση του Καθολικού του Ναού της Αναστάσεως, στο Σπήλαιο της Γεννήσεως και στην ανακαίνιση του Νηπιαγωγείου του Αγίου Δημητρίου. Προσβλέπουμε με ενθουσιασμό, Μακαριώτατε, στην αναβληθείσα λόγω της εν εξελίξει πολεμικής σύρραξης επίσκεψή Σας στην Αθήνα, όταν οι συνθήκες το επιτρέψουν, η οποία είμαι βέβαιος ότι θα προωθήσει και θα στερεώσει περαιτέρω τη συνεργασία της Ελλάδας με το Πατριαρχείο.

Επί δυόμιση έτη, η περιοχή μας συνταράσσεται από διαδοχικές κλιμακώσεις της ατέρμονος πολεμικής συγκρούσεως, οι οποίες όχι μόνο έχουν εξάψει την βία και τον ανθρώπινο πόνο, ιδίως στους ταραγμένους Αγίους Τόπους, αλλά απειλούν

πλέον τα θεμέλια της διεθνούς έννομης τάξης και την συνύπαρξη στηριγμένη σε αρχές και κανόνες δικαίου. Στο επικίνδυνο αυτό περιβάλλον, η στάση και η φωνή της Υμετέρας Μακαριότητας και το έργο του Πατριαρχείου αποτελούν οδηγό προς την λογική, την συμπόνοια, την καταλλαγή και την ειρήνη. Σας ευχαριστούμε για το παράδειγμα θάρρους, σθένους, εγκαρτέρησης και νηφαλιότητας. Είμαστε υπερήφανοι να ενώνουμε την φωνή μας με την δική Σας και να στεκόμαστε στο πλευρό του Πατριαρχείου, της Αδελφότητας και των εδώ χριστιανικών κοινοτήτων. Και παρά τις δύσκολες αυτές ώρες και τους περιορισμούς, στο πλευρό σας θα εορτάσουμε σύντομα το άγιο Πάσχα.

Μακαριώτατε, εκ μέσης καρδίας Σας εύχομαι και προσωπικώς, μαζί με τους συνεργάτες μου στο Γενικό Προξενείο της Ελλάδας στα Ιεροσόλυμα, έτη πολλά, ευτυχή και ευλογημένα.

γ. Ἐν συνεχείᾳ ἠκολούθησαν πλεῖσται προσφωνήσεις ὄλων ὄσων τὰ ὀνόματα ἐμφαίνονται εἰς τὰς εὐχαριστίας τοῦ Μακαριωτάτου εἰς τὴν Ἀντιφώνησιν Αὐτοῦ, ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἔπεται:

«Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως, χαίροντες τοῖς ἐλπιζομένοις, πρό ἀλλήλους ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες. Μὴ γάρ ἱμάτιον ἀποδυόμεθα; Ἀλλὰ τόν παλαιόν ἄνθρωπον ἀποτιθέμεθα. Δριμύς ὁ χειμών, ἀλλὰ γλυκύς ὁ Παράδεισος. Ἀλγεινὴ ἡ πῆξις, ἀλλ' ἡδεῖα ἡ ἀπόλαυσις. Μὴ οὖν ἐκκλίνωμεν, ὧ συστρατιῶται, μικρόν ὑπομείνωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρά Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριε Ἀγγελοσόπουλε,

Σεβαστοὶ Ἅγιοι Πατέρες καὶ Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταί.

«Αἶνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος», (Ψαλμ. 144,21), ἀναφωνεῖ ἐν εὐφροσύνῃ ἡ ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία διὰ τοῦ ψαλμωδοῦ αὐτῆς, ἐπὶ τῇ ἐπιλαμπούσῃ σήμερον ἱερᾷ μνήμῃ τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων καὶ τοῦ συμμάρτυρος αὐτῶν Θεοφίλου, τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων.

Αἶνεσιν Κυρίου ἐλάλησε καὶ τὸ στόμα τῶν ἁγίων Μαρτύρων, οἵτινες ἐλευθέρᾳ τῇ φωνῇ, εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως, Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ἀνεκήρυξαν. Διὸ καὶ ὁ Μέγας Βασίλειος ἀναφωνεῖ ἐγκωμιάζων αὐτούς: «ὦ μακάριαι γλῶσσαι, ὅσαι τὴν ἱερὰν ἐκείνην ἀφῆκαν φωνήν, ἣν ἄῃρ μὲν δεξάμενος ἠγιάσθη, ἄγγελοι δὲ ἀκούσαντες ἐπεκρότησαν, διάβολος δὲ μετὰ δαιμόνων ἐτραυματίσθη, Κύριος δὲ ἐν οὐρανοῖς

ἀπεγράψατο».

Ἡ ἀπὸ κοινοῦ ὁμολογία ἑνὸς ἐκάστου τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων ἐνώπιον τῶν διωκτῶν αὐτῶν, ὅτι «Χριστιανός εἰμι», ἐθεωρεῖτο ἔγκλημα κατὰ τῆς εὐσεβείας, τῆς πίστεως δηλονότι αὐτῶν εἰς τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα Χριστόν, «τὸν γενόμενον ὑπήκοον μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ» (Φιλιπ. 2,8). «Οὗτος δίκαιος εἶ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν» (Ἀποκ. 5), λέγει ὁ ἅγιος Ἰωάννης. Εἰς αὐτὸν τὸν Δίκαιον καὶ τὴν σωτηρίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ ἀπέβλεπον οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν μαρτύρων τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ.

Ἐποιοῦν δὲ τοῦτο οἱ ἀθλοφόροι μάρτυρες, ἀκούοντες εἰς τὸ παράγγελμα τοῦ θείου Παύλου κηρύττοντος: «Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ ὡς τέκνα ἀγαπητά καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας», (Ἐφ. 5,1-2). Ἐρμηνεύων τὸν λόγον τοῦτον ὁ Θεοδώρητος Κύρου λέγει: «Μιμήσασθαι γὰρ τὸν Θεὸν παρακελευσόμενος, τὸ αὐτὸ καὶ περὶ τοῦ Υἱοῦ παρηγγύησε. Καὶ ὡςπερ ἔφη περὶ τοῦ Πατρὸς, ὅτι ἐχαρίσατο ἡμῖν, οὕτω καὶ περὶ τοῦ Χριστοῦ ὅτι ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν». Ὁ δὲ ἱερὸς Χρυσόστομος λέγει: «Ὅρᾳς τὸ ὑπὲρ ἐχθρῶν παθεῖν, ὅτι ὁσμὴ εὐωδίας ἐστὶ καὶ θυσία εὐπρόσδεκτος. Κἂν ἀποθάνῃς, τότε ἔση θυσία. Τοῦτο μιμήσασθαί ἐστι Θεοῦ».

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες γενικώτερον καὶ οἱ ἔνδοξοι Τεσσαράκοντα εἰδικώτερον, τῶν ὁποίων «πόλις ἐστὶ ἢ πόλις τοῦ Θεοῦ... ἢ ἄνω Ἰερουσαλήμ, ἢ ἐλευθέρα. Γένος δὲ, τὸ μὲν ἀνθρώπινον, ἄλλο ἄλλον, τὸ δὲ πνευματικὸν, ἐν ἀπάντων» κατὰ τὸν Μέγαν Βασίλειον, προσέφερον ἑαυτοὺς θυσίαν τῷ Θεῷ Πατρί, μιμούμενοι τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον Αὐτοῦ, τὸν Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν εἰπόντα: «Κάγῳ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἐλκύσω πρὸς ἑμαυτόν», (Ἰωάν. 12,32).

Εὐλόγως διερωτώμεθα, διὰ τί ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία τιμᾷ ἐξόχως καὶ γεραίρει τὴν μνήμην τῶν ἁγίων Μαρτύρων; Διότι ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ Μάρτυς τοῦ αἵματος τῆς σωτηρίας ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων, διακηρύσσων καὶ λέγων: «Οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ Κυρίου αὐτοῦ· εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν», (Ἰωάν. 15,20). Διὰ τοῦ λόγου τούτου ὁ Χριστὸς ἀποκαλύπτει τὴν τελείαν μορφήν συμμετοχῆς τῶν ἀκολουθούντων Αὐτὸν εἰς τὴν μαρτυρίαν καὶ τὸ σωτηριῶδες ἔργον Αὐτοῦ. «Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι», (Ματθ. 16,24).

Τὴν βαθυτέραν ἔννοιαν τοῦ αἵματος τοῦ μαρτυρίου διατυπώνει ἐναργέστατα

ὕμνολογικῶς ὁ ἅγιος Ἀνδρέας Κρήτης λέγων: «Τὸ Σῶμά σου καὶ τὸ Αἷμα, σταυρούμενος ὑπὲρ πάντων, ἔθηκαν, Λόγε· τὸ μὲν Σῶμα, ἵνα ἀναπλάσης με, τὸ δὲ Αἷμα, ἵνα ἀποπλύνῃς με. Τὸ πνεῦμα παρέδωκας, ἵνα ἐμὲ προσάξῃς, Χριστέ, τῷ Σῷ Γεννήτορι».

Ὁ δὲ θεόλεκτος χορὸς τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων, ἐν ἐνὶ στόματι ἔλεγεν τῷ Κυρίῳ «τῷ οἰκείῳ γὰρ αἵματι ἐβάφησαν ἡμῶν οἱ πόδες», ἀκούων εἰς τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ: «ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν, ὡς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτί, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας» (Α' Ἰωάν. 1,7).

Ἡ ἐπιτελουμένη μνήμη «τῆς γενεθλίου ἡμέρας τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων καὶ τοῦ συμμάρτυρος αὐτῶν Θεοφίλου», τοῦ ὁποῦ τοῦ σεπτὸν ὄνομα φέρει ἡ Μετριότης Ἡμῶν, ἀποτελεῖ πρᾶξιν ἀγαθὴν. Καὶ τοῦτο, διότι οἱ τὴν γῆν οὐρανῶσαντες ἅγιοι Μάρτυρες ἀνεδείχθησαν φωστῆρες τῆς οἰκουμένης, κήρυκες δηλονότι τοῦ σταυρικοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεως αὐτοῦ, ἐνδυναμούμενοι ἐκ τῶν λόγων τοῦ θείου Παύλου λέγοντος: «Δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν· τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος· κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νῆκος. Ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον; ποῦ σου, ἄδη, τὸ νῆκος;», (Α' Κορ. 15,53.55).

Ἡ ἁγία ἡμῶν τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία, εὐλαβουμένη τὴν ἱερὰν μνήμην τῶν ἐν τῇ πόλει Σεβαστεία μαρτυρησάντων ἁγίων, ἰδιαίτερος δὲ τοῦ συμμάρτυρος αὐτῶν Θεοφίλου, ἐτέλεσε «τὴν μυστικὴν εὐλογίαν», τούτέστιν τὸ μέγα μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας, ἐν μέσῳ τῆς ἐπικρατούσης πολεμικῆς κρίσεως, οὐχὶ ὡς ἔδει εἰς τὸν Πανίερον Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως, ἀλλὰ εἰς τὸν Πατριαρχικὸν καὶ μοναστηριακὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, τῆς ἡμῶν Μετριότητος προεξαρχούσης καὶ περιστοιχουμένης ὑπὸ τῶν τιμίων μελῶν τῆς Γεραρᾶς Ἀγιοταφικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, Ἀρχιερέων, ἱερέων καὶ ἱεροδιακόνων, συμπροσευχομένων ἡμῖν εὐλαβῶν Χριστιανῶν ἐκ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ρωμαιο-Ὁρθοδόξου Ποιμνίου καὶ παρεπιδημούντων προσκυνητῶν.

Προσέτι δὲ εὐχαριστήριον δοξολογίαν ἀνεπέμψαμεν τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ ἐπὶ τοῖς ἀγομένοις σεπτοῖς ἡμῶν ὀνομαστηρίοις, ἐπώνυμοι ὄντες τοῦ ἀθλοθέτου Θεοφίλου, ἐνὸς ἐκ τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων, ὧν τὴν ἐτήσιον μνήμην ἐπιτελοῦμεν, «εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ Πατρί... ὃς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ», (πρβλ. Κολ. 1,13).

Σημειωτέον ὅτι ἡ ἐόρτιος αὕτη μνήμη τῶν ἐνδόξων Μαρτύρων, ὡς καὶ τοῦ συμμάρτυρος αὐτῶν Θεοφίλου, δὲν ἀφορᾷ εἰς τὴν ταπεινότητα Ἡμῶν μόνον, ἀλλὰ

κυρίως καὶ πρωτίστως εἰς τὸν Ἀποστολικὸν καὶ Πατριαρχικὸν Θεσμόν, τὸν συγκροτούμενον ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Πνεύματος τοῦ Χριστοῦ, ὅστις «ἐστὶν ἡ κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, ἣτις ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ», (πρβλ. Κολ. 1,1 / Ἐφ. 1,23) καὶ «ἦν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος» (Πράξ. 20,28). Τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ τούτου αἵματος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ κοινωνοὶ καὶ σύναιμοι ἐγένοντο καὶ οἱ ἅγιοι Τεσσαράκοντα Μάρτυρες.

Σήμερον, ἡ ἔνθεος χορεία τῶν ἁγίων Μαρτύρων «τῶν διελθόντων διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος» (Ψαλμ. 65,12) καὶ ἐν πολέμοις ἀνδρικῶς ἀριστευσάντων, προβάλλει διὰ τῆς ἱεραῆς αὐτῶν μνήμης ὡς δροσοφόρος αὔρα ἀναψυχῆς καὶ παραμυθίας, κατὰ τὴν ἀπειλὴν τοῦ πυρὸς τῆς συνεχιζομένης πολεμικῆς κρίσεως εἰς τὸν κόσμον γενικώτερον καὶ τῆς περιοχῆς ἡμῶν εἰδικώτερον. Οὗτοι οἱ τῆς καρτερίας ἀδαμαντῖνοι μάρτυρες, οἱ γενόμενοι μιμηταὶ τοῦ ἀπαθοῦς πάθους τοῦ Χριστοῦ, καλοῦσιν ἡμᾶς, ἵνα μιμηταὶ γενώμεθα αὐτῶν ἐν τῇ πίστει, τῇ ὑπομονῇ, τῇ ἐλπίδι καὶ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ. Λέγομεν δὲ τοῦτο, διότι «τελείωσιν τὸ μαρτύριον καλοῦμεν, οὐχ ὅτι τέλος τοῦ βίου ὁ ἄνθρωπος ἔλαβεν ὡς οἱ λοιποὶ, ἀλλ' ὅτι τέλειον ἔργον ἀγάπης ἐνεδείξατο» κατὰ τὸν Κλήμεντα Ἀλεξανδρείας.

Τοῦτο ἀκριβῶς «τὸ τέλειον ἔργον ἀγάπης» διαλαλοῦσιν οἱ ἀοίδιμοι Τεσσαράκοντες Μάρτυρες, οἱ «εἰς τὴν διὰ τῆς ἀγάπης ὁμόνοιαν ἀλλήλοις συναρμοσθέντες», κατὰ τὸν Μέγαν Βασίλειον. Ἐκείνων τῶν ἁγίων Μαρτύρων ἐστὶν ἡ τοῦ θεοῦ Παύλου φωνή: «σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης» (Ἐφ. 4,5). Τὸ μήνυμα τοῦτο τῆς ἐνότητος, τῆς καταλλαγῆς, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης εὐαγγελίζονται ἡμῖν οἱ σήμερον ἑορταζόμενοι Μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὸ ψαλμικόν: «Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν» (Ψαλμ. 18,4). Τὰς φωνὰς ταύτας τοῦ μαρτυρίου τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀληθείας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἀκούσωμεν καὶ ἡμεῖς, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, κατὰ τὸ εὐλογημένον τοῦτο στάδιον τῆς νηστείας καὶ ἐγκρατείας τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἵνα μεγάλη δυνάμει καταγγείλωμεν τὸ μαρτύριον τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ (πρβλ. Πράξ. 4,33).

Ἐχοντες λοιπὸν συνεργοὺς καὶ συναντιλήπτορας τοὺς ἁγίους Τεσσαράκοντα Μάρτυρας καὶ τὸν συμμάρτυρα αὐτῶν καὶ προστάτην ἡμῶν Θεόφιλον, ὡς καὶ τὴν Ὑπερευλογημένην Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἀειπάρθενον Μαρίαν, ἱκετεύσωμεν αὐτήν, ἵνα ἐν εἰρήνῃ, ταπεινοφροσύνῃ καὶ μετανοίᾳ ἀξιωθῶμεν ἑορτάσαι τὴν ἁγίαν Ἀνάστασιν, τὸ μυστικὸν δηλονότι Πάσχα τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐπὶ πάντας τοὺς συμπροσευχηθέντας ἡμῖν καὶ τοὺς τιμήσαντας τὴν ἐόρτιον ταύτην μνήμην τῶν ἁγίων Μαρτύρων, δύναμιν τὴν ἐξ ὕψους, τὴν δωρεὰν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὴν χάριν τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου

Τάφου, ὑπομονὴν καὶ θεῖαν παρὰ Θεοῦ εὐλογίαν, ἐκφράζοντες θερμὰς εὐχαριστίας καὶ πρὸς τοὺς προσφωνήσαντας ἡμᾶς, τὸν Γέροντα Ἀρχιγραμματέα, Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν μελῶν τῆς Ἁγίας καὶ Ἱεραῆς Συνόδου καὶ τῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, τὸν Ἐκλαμπρότατον Γενικὸν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριον Ἀγγελοσόπουλον, τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Βασσιανόν, ἀντιπρόσωπον τῆς ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, προσελθόντα τὴν ἐχθές, διαβιβάσαντα Ἡμῖν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου, τὸν Ὅσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἰωάννην, ἀντιπρόσωπον τῆς ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας, διαβιβάσαντα Ἡμῖν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ, τὸν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Ναζαρέτ κ. Κυριακόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ναζαρέτ, τὸν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Διοκαιοσαρείας κ. Βενέδικτον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Βηθλεέμ, τὸν Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἰόππης κ. Δαμασκηνόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ἰόππην, τὸν Ὅσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ραφαήλ, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ἐν Ἰορδανίᾳ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ποιμνίου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κυριακουπόλεως κ. Χριστοφόρου, τὸν Αἰδεσιμώτατον π. Φάραχ Μπαντούρ, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ἄκκρης - Πτολεμαΐδος κ. Μακάριον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ἐν Ἄκκρῃ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ποιμνίου, τὸν Ἀρχιγραμματέα τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας Σεβασμιώτατον Βολοκολάμσκ κ. Ἀντώνιον, εὐχηθέντα Ἡμῖν, τὸν Ἀρχιμανδρίτην π. Ρωμανόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς (ROCOR), τὴν κ. Μαρίαν Ζωζωνάκην ὁμιλήσασαν ἐκ μέρους τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Ὄργανισμοῦ Δημοσίου Δικαίου, καὶ πάντας τοὺς τιμήσαντας Ἡμᾶς διὰ τῆς παρουσίας των

Εἰς ὑγιεῖαν πάντων ὑμῶν!»

Τὴν μεσημβρίαν ἠκολούθησε μεσημβρινὴ ἐόρτιος τράπεζα.

ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΣΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

